

**A n d r z e j
M a c i e j
Ł u b o w s k i**

Obiekty i obrazy

Obiekty i obrazy

Andrzej Maciej Łubowski

Objects and Pictures

Przy oknie I, olej, płótno, 120 x 100 cm, 2007
At the Window I, oil on canvas, 120 x 100 cm, 2007

Obiekty i obrazy – o nieoczywistej rzeczywistości w malarstwie Andrzeja Macieja Łubowskiego

Andrzej Maciej Łubowski nie tylko tworzy w duchu fotograficznego, rzeczowego realizmu, a także igra z prawami rzeczywistości oraz z samą formą malarską. Jest przede wszystkim piewcą pozornie zwyczajnych scen, których sam często bywa bohaterem. Wykorzystując siłę autoportretu, „przypuści” sam siebie w różnych sytuacjach, ukazując szerokie spektrum analizy własnego wizerunku w zróżnicowanych formach. Warto także zauważyć całkowite oddanie tradycyjnemu malarstwu olejnemu, jednakże bez ograniczających konserwatywnych wzorców. Jest twórcą przede wszystkim otwartym na nowe języki wypowiedzi czy eksperymenty techniczne, niekoniecznie odpowiadające utartym schematom artystycznym.

Jego bogaty i szczególnie wartościowy dorobek można podzielić na poszczególne fazy. Zaczynał od młodzieńczej fascynacji informelem, by w dalszej kolejności zainteresować się nową figuracją i rzeczowym fotorealizmem. Po niedługim okresie w nurcie symbolizmu w latach 90. nastąpił znaczący zwrot ku swoistym instalacjom malarskim, będącym wyrazem jego analitycznych oraz badawczych skłonności, które doprowadziły do dekonstrukcji obrazu i jego dodatkowych podziałów (mowa o *Dekompozycjach*). Sam autor komentuje: „Odżegnywanie się od tradycyjnych środków przekazu, na przykład malarstwa, jest myśleniem anachronicznym i głoszonym przez ludzi bez wyobraźni, uważających, że malarstwem jest tylko to, co było nim do tej pory”¹. W 1999 roku doszło do (nie)szczęśliwego złamania płótna w skutek transportu. To nieoczekiwane zdarzenie wpłynęło znacząco na rozszerzenie rozumienia płaszczyzny dzieła sztuki i ukazało nowe możliwości. Od tego momentu powstają znamienne serie obiektów balansujących na granicy malarstwa i rzeźby: *Złamane Obrazy* i *Obiekty Podwójne*.

Wystawa w Galerii Test skupiona jest na działaniach artystycznych prowadzonych od 2008 roku. Andrzej Maciej Łubowski kontynuuje wtedy fragmentację płaszczyzny malarskiej w cyklu niezwykłych autoportretów pt. *Presje* charakteryzującym się szczególnie ekspresyjną wymową. Są to powiększone wizerunki twarzy utrzymane w czerwonej tonacji, natomiast same płótna zostały poddane wielokrotnemu załamaniu. Z prac bije silny ładunek emocjonalny czy też frustracja, tak odmienna od wcześniejszych, „stonowanych” kreacji Łubowskiego. Wydawać by się mogło, że artysta dał upust furiackiemu ożywieniu nieujawnianemu w poprzednich realizacjach. Być może odniósł się do rzeczywistości – bohater obrazów zostaje przytłoczony realiami i poddany tytułowej „presji”. Co istotne, dzieła te śmiało anektują przestrzeń, integrują się z nią lub wręcz wkraczają w nią z impetem. Twórca zmagą się z danym miejscem i iluzją głębi za pomocą płomiennych konfiguracji, będących zdecydowanie nowatorskim podejściem do medium malarstwa. W obrębie galerii dochodzi również do ciekawej interakcji z widzem i do włączenia go w niejednoznaczną grę.

Od 2007 roku Andrzej Maciej Łubowski zaczął odczuwać nasilającą się tęsknotę za zwyczajnością oraz tzw. „dobrze znaną” rzeczywistością. Dlatego na wystawie również można podziwiać serię dzieł *Okna* i *Przy drzwiach*, która koncentruje się na postindustrialnych pejzażach oglądanych przez postacie w oknie, pozostające w nostalgicznym cieniu wnętrza. Kojące się z hiperrealizmem

¹ Ryszard K. Przybylski, *Ścieżka malowania. O twórczości Andrzeja Macieja Łubowskiego*, Poznań 1996, s.12.

z lat 70. prace zdają się nawiązywać do osobistych przeżyć i obecnej wtedy sytuacji życiowej. Kontemplacja powszedniości nadaje oglądanym krajobrazom bardzo osobisty wyraz. Codziennie oglądany widok z okien własnego mieszkania lub domu, niezależnie od pory roku, dnia i godziny, jest obrazem bardzo osobistym, mocno wrośniętym w naszą pamięć. Znamiennym zabiegiem malarzkim jest tutaj skonstruowanie planów: ciemnego wnętrza z jasnym, żywym kolorystycznie widokiem za oknem. Zaczysze domowe zostało tutaj wręcz uwzniośnione, zyskało symboliczną wymowę. Odczucie to wzmacnia ujęcie prac w cykl, gdyż w mnogiej formie (płócien o niewielkim formacie – 30 x 30 cm) traci on swą przyziemność na rzecz głębszych idei i analitycznych rozważań nad prozą życia. Nie bez znaczenia są konotacje z fotografią wykorzystywaną przez twórcę konsekwentnie od lat 70., a połączenie jej z malarstwem warunkuje określoną metodę pracy. Autor aranżuje sytuacje, wybiera określone kadry, modeluje je i następnie przenosi pędzlem na płótno, stosunkowo wiernie je odtwarzając. Sam jednak przyznaje, że w procesie twórczym „pewien element przypadku był też obecny”². Jak mawiała Susan Sontag, każde ujęcie nie jest tworem w pełni oderwanym od celów i preferencji autora. Marceli Bacciarelli wskazał na „symbolizację symbolizacji”, a mianowicie pierwszej symbolizacji dokonanej w trakcie robienia zdjęcia i drugiej – w akcie malowania uchwyconej sceny³. Fotografia w tym wypadku służy jedynie jako nośnik informacji, który zostaje subiektywnie przeniesiony na płótno.

Kontemplując serię *Okna* oraz *Przy drzwiach*, można dostrzec nawiązania do tradycyjnego rozumienia malarstwa. Nie sposób pominąć romantycznych rozważań nad kondycją człowieka, tak dobitnie ukazanych we wzniosłych kreacjach Caspara Davida Friedricha (szczególne podobieństwo tematyczne odnajdujemy w dziele *Kobieta w oknie* z 1822 roku). Należy jednak zaznaczyć, że u Łubowskiego pejzaże są mniej spektakularne, gdyż nie takie wrażenia mają wywołać. Widoki są bezsprzecznie bardzo osobiste, a prozaiczność uwznioślona. Teraz bohaterem obrazów jest rzeczywistość, z pozorów obiektywna, lecz niepozbawiona pewnego rodzaju oniryczności, nastrojowości. Postacie stojące w oknie to kolejne autoportrety lub wizerunki osób szczególnie bliskich artyście, uchwycone w swobodnych pozach przez aparat fotograficzny. Bohaterowie przedstawień, spowici mrokiem wnętrza, przyglądają się swobodnie i bardzo naturalnie kontrastowo oświetlonej, zewnętrznej scenarii, obdarzonej żywą kolorystyką.

Na wystawie *Obiekty i obrazy* następuje zderzenie dwóch ważnych etapów w dotychczasowej, bardzo różnorodnej twórczości Andrzeja Macieja Łubowskiego. Niewtajemniczony widz mógłby odnieść wrażenie, że ma do czynienia z dwoma różnymi artystami. Fascynujące jest połączenie tak wyrazistych przeciwieństw: rozrywających emocji bijących z dużych, „pogiętych” płócien z jednej strony, a z drugiej – przenikliwej rutyny poddanej szczegółowej obserwacji na paśmie niewielkich obrazów, układających się w intrygującą wizję wspomnień. Prace te łączy przede wszystkim technika olejna oraz autoportret, który pojawia się w wielu dziełach malarza, w każdej fazie jego drogi twórczej.

Powiększone wizerunki w *Presjach* charakteryzuje przesadna mimika, ekspresyjne grymasy oraz żywe kolory. Zwiłokrotnie i rozczłonkowane fragmenty twarzy „krzyczą” do widza w sposób nader wyrazisty. Taka jednoznaczna interakcja może wręcz wprowadzić odbiorcę w zakłopotanie, czy też wywołać sprzeczne odczucia, gdyż wobec zjawiska impulsywności nigdy nie jesteśmy obojętni.

Efekt tytułowej „presji” wydaje się być wzmocniony wobec sentymentalnych, minimalistycznych „okien”, na których powtarza się jeden schemat: zacięte sylwetki zwrócone są w stronę okna. W tym wypadku tajemnicza „niedostępność” postaci nurtuje, wzbudza zaciekawienie.

Analizując wystawione obiekty, można się zastanowić nad funkcją ukazywania własnego wizerunku. Czy jest ono warunkowane głębszymi pobudkami, niżby tylko naśladowanie otoczenia? Sztuka już od wieków porządkowała zjawisko tożsamości jako podstawę relacji człowieka z samym sobą oraz ze społeczeństwem, jako nieustanną próbę samookreślenia. Autoportret jest też pewnego rodzaju dążeniem do niezależności duchowej. U Andrzeja Macieja Łubowskiego posłużenie się własną twarzą staje się nieoczywiste, nienazwane i sprowadza się często do pojęcia krypto-autoportretu, szczególnie jeśli dosłownie pada na nią cień. Zabieg ten zdaje się być niezaprzeczalnie narzędziem do ukazania stanu rzeczywistości i własnej psychy, do pewnego rodzaju obnażenia sfery uczuciowej.

Andrzej Maciej Łubowski to uważny obserwator codzienności oraz kondycji emocjonalnej. Podążając swą artystyczną ścieżką, pielęgnuje przede wszystkim wizerunek człowieka w zróżnicowanych formach, w wersji ludzkiej i nieludzkiej zarazem, często też pod postacią niekonwencjonalnie ujętych własnych wizerunków. Jego realizm zawsze jest intrygujący, zagadkowy, pełen niedopowiedzeń. Natomiast dekonstrukcja dzieła i jego fragmentaryzacja dowodzą wyjątkowej innowacyjności w podejściu do klasycznego malarstwa olejnego.

Artysta na wystawie konfrontuje również ze sobą dwie odmienne relacje z przestrzenią: otóż lawiruje między autonomią obrazu a jego uprzestrzennieniem. W *Presjach* mamy do czynienia z oddziaływaniem „krzykliwych” płócien na wnętrze galerii lub po prostu bezpośrednim wyrzuceniem emocji „na zewnątrz”. Natomiast cykl *Okna* zamyka się „do wewnątrz” w obrębie niewielkich płócien, rejestruje codzienność w swej melancholijnej aurze. W obrębie ekspozycji mieszają się zatem chwile zadumy i zwątpienia z dużą dozą ekspresji. Zestawienie to nie tylko pokazuje w sposób wyrywkowy wieloaspektowość działalności artystycznej Andrzeja Macieja Łubowskiego, ale i również odmienne wizje rzeczywistości, która nieustannie inspiruje oraz motywuje do dalszych poszukiwań.

Hanna Kostołowska

² Maciej Łubowski. *Malarstwo otwarte*, opracowanie albumu Barbara Gałęzewska, Marcin Matuszak, Galeria Miejska Arsenał, Poznań 2005, s. 15.

³ Ryszard K. Przybylski, op. cit., s. 39.

Przy oknie II, olej, płótno, 120 x 100 cm, 2010
At the Window II, oil on canvas, 120 x 100 cm, 2010

Objects and pictures – the unobvious reality in Andrzej Maciej Łubowski's painting

Andrzej Maciej Łubowski not only creates in the vein of photographic, factual realism but also plays with the laws of reality and with the painting form itself. First of all, he is a bard of apparently common scenes, in which he often appears as the protagonist. Using the force of the self-portrait, he “catches himself red-handed” in various situations, showing a wide spectrum of his own image’s analysis - in diversified forms. It is also worthwhile to note his full commitment to traditional oil painting, though without the restrictive conservative patterns. Essentially, as an artist, he is open to new languages of artistic expression and to technique experiments which not necessarily correspond to the established artistic norms.

His rich, exceptionally valuable oeuvre can be divided into separate phases. He began with youthful fascination with Art Informel, to then become interested in new figuration and factual photorealism. After a brief period of symbolism of the 90’, he turned towards specific painting installations, which were the expression of his analytical, exploratory inclinations, that resulted in deconstruction of the picture, and its additional divisions (see: *Decompositions*). The artist comments: “Moving away from the traditional means of expression, for instance painting, is anachronistic, and is postulated by those who lack imagination and believe that only what used to be painting before is painting”¹. In 1999, a picture was (un)fortunately broken during transportation. This unexpected incident considerably contributed to broadening the understanding of the surface of the work of art, and offered new possibilities. From this moment, significant series of objects were being created, balancing on the verge of painting and sculpture: *Broken Pictures* and *Double Objects*.

The exhibition at Test Gallery focuses on the artistic activities which have been conducted since 2008. From that time on, Andrzej Maciej Łubowski continued fragmentation of the painting surface in the cycle of extraordinary self-portraits entitled *Pressures* characterized by exceptionally emphatic expression. These are magnified images of the face, in red tones, whose canvases have been subjected to multiple bending. The works are strongly charged with emotions, or frustration, so different from the earlier “balanced” creations of Łubowski. It might seem the artist set free furious agitation, which had not been revealed in his previous works. It could be he referred to reality – the hero of the pictures has been overwhelmed by the factual and subjected to the “pressure” that features in the title. Importantly, these works boldly annex space, integrate with it, or even impetuously encroach on it. The artist wrestles with the given place and illusion of depth using fiery configurations, which definitely are a novel take at the painting medium. Also, the gallery becomes the scene of interesting interaction with the viewer, who gets involved in an ambiguous game.

Starting in 2007, Andrzej Maciej Łubowski began to experience a growing longing for mundaneness, and for the so-called “well-known” reality. Therefore, the exhibition also includes the series entitled *Windows* and *At the Door*, which focus on post-industrial landscapes as seen by figures at the window, while the figures remain in the nostalgic shadow of the room. The works, which can be associated with hyperrealism of the 70’, appear to allude to personal experience and life situation of that time. Contemplation of the prosaic gives the pictures a very personal expression.

¹ Ryszard K. Przybylski, *The Painting Path. On the Works of Andrzej Maciej Łubowski*, Poznań 1995, p. 12.

The everyday view from the windows of one's home, regardless of the season and time of day, is something very personal and deeply rooted in our memory. Here, contrasting is a significant artistic measure: the dark interior is contrasted with the bright, vivid view from the window. Home has been ennobled; it gained a symbolic meaning. The feeling is strengthened by forming a cycle: the multiplicity (of small pictures, measuring 30 x 30 cm each) transforms mundaneness into deeper ideas and analytical considerations of the everyday. Also meaningful are the photographic connotations, which the artist has been consistently using since the 70', and combining photography with painting conditions a specific working method. The author arranges situations, chooses specific frames, models them, and then uses his brush to transfer them onto canvas, recreating them relatively faithfully. However, he himself admits, that "a certain dose of the accidental is also present" in the creative process.² As Susan Sontag used to say, no take is a creation fully independent of the author's goals and preferences. Marcello Bacciarelli referred to "symbolization of symbolization", that is, the first symbolization is performed while taking the picture – and the second – while painting the captured scene³. In this case, photography is merely a carrier of information which is subjectively transferred onto canvas.

When contemplating the series *Windows* and *At the Door* one can notice references to the traditional understanding of painting. It is impossible to miss the romantic considerations on human condition, so explicitly represented in the sublime creations by Caspar David Friedrich (special thematic similarity can be observed in the 1822 work entitled *Woman at a Window*. Yet it must be emphasized that Łubowski's landscapes are less spectacular, as this is not the impression they are supposed to evoke. The views are undoubtedly very personal, and mundaneness – sublimated. Now, the hero of the pictures is reality, seemingly objective, but not deprived of a certain atmosphere, of the oneiric. The persons standing at the window are portraits or images of those particularly close to the artist, captured in relaxed postures by the camera. The heroes of depiction, wrapped in the darkness of the room, are casually and very naturally watching the outer scenery, which, by contrast, is illuminated and characterized by vivid colors.

The exhibition *Objects and Pictures* is a clash of two very important stages in Andrzej Maciej Łubowski's creation so far. An uninitiated viewer might think they are dealing with two different artists. The combination of such clear contrasts is fascinating: on the one side, there are the ripping emotions coming from large, "bent" canvases, on the other – the incisive routine subjected to observation on a band of small pictures forming an intriguing vision of memories. What links the works is first of all the oil technique, and the self-portrait which appears in many works of the artist, at each stage of his creative path.

The magnified images in *Pressures* are characterized by exaggerated facial expressions, expressive grimaces and vivid colors. Multiplied and dismembered face fragments "scream" to the viewer in a very expressive manner. Such unambiguous interaction may even embarrass the viewer, or evoke contrasting emotions, as we never remain neutral when faced with impulsiveness. The effect of the "pressure" which features in the title seems to be strengthened in comparison to the sentimental, minimalist "windows", which repeat one pattern: shadowed silhouettes facing the window. In this case, the mysterious "inaccessibility" of the figures intrigues and evokes interest.

² Maciej Łubowski. *Open Painting* album by Barbara Gałęzewska, Marcin Matuszak, Galeria Miejska Arsenał, Poznań 2005, p. 15.

³ Ryszard K. Przybylski, op. cit., p. 39.

When analyzing the exhibited objects, one might wonder about the function of showing one's own image. Is it conditioned by reasons deeper than merely imitating the world around? For centuries, art has organized the phenomenon of identity as the basis of the relationship between the individual and the society, as the unending attempt at self-definition. Self-portrait is a way of striving for spiritual independence. In Andrzej Maciej Łubowski's works, using his own face becomes unobvious, unnamed, and is often reduced to the notion of crypto-portrait, particularly if the face is literally in the shadow. This measure unquestionably seems to be the tool for showing the status of reality and of his own psyche, for unclothing the feelings.

Andrzej Maciej Łubowski is a careful observer of reality and of emotional condition. When pursuing his artistic path, he nurtures first of all the image of man in diversified forms, in the human and non-human form at the same time, often, also in the form of unconventional self-images. His realism is always intriguing, enigmatic, full of understatements. At the same time, deconstruction of the work and its fragmentation are proof of exceptional innovation in the approach to classic oil painting.

At the exhibition, the artist also confronts two different relations with space: he moves between picture autonomy, and 'spatializing' it. In *Pressures* we can observe the effect of "flashy" canvases on the interior of the gallery, or simply direct "ejection" of emotions. On the other hand, the *Windows* cycle rolls inside, within the small pictures, it records reality in its melancholic aura. So, the exposition mixes the moments of contemplation and doubt with a large dose of expression. This juxtaposition not only shows, in a fragmented way, the many aspects of Andrzej Maciej Łubowski's artistic activity, but also different visions of reality, which never stops inspiring and motivating for further explorations.

Hanna Kostołowska

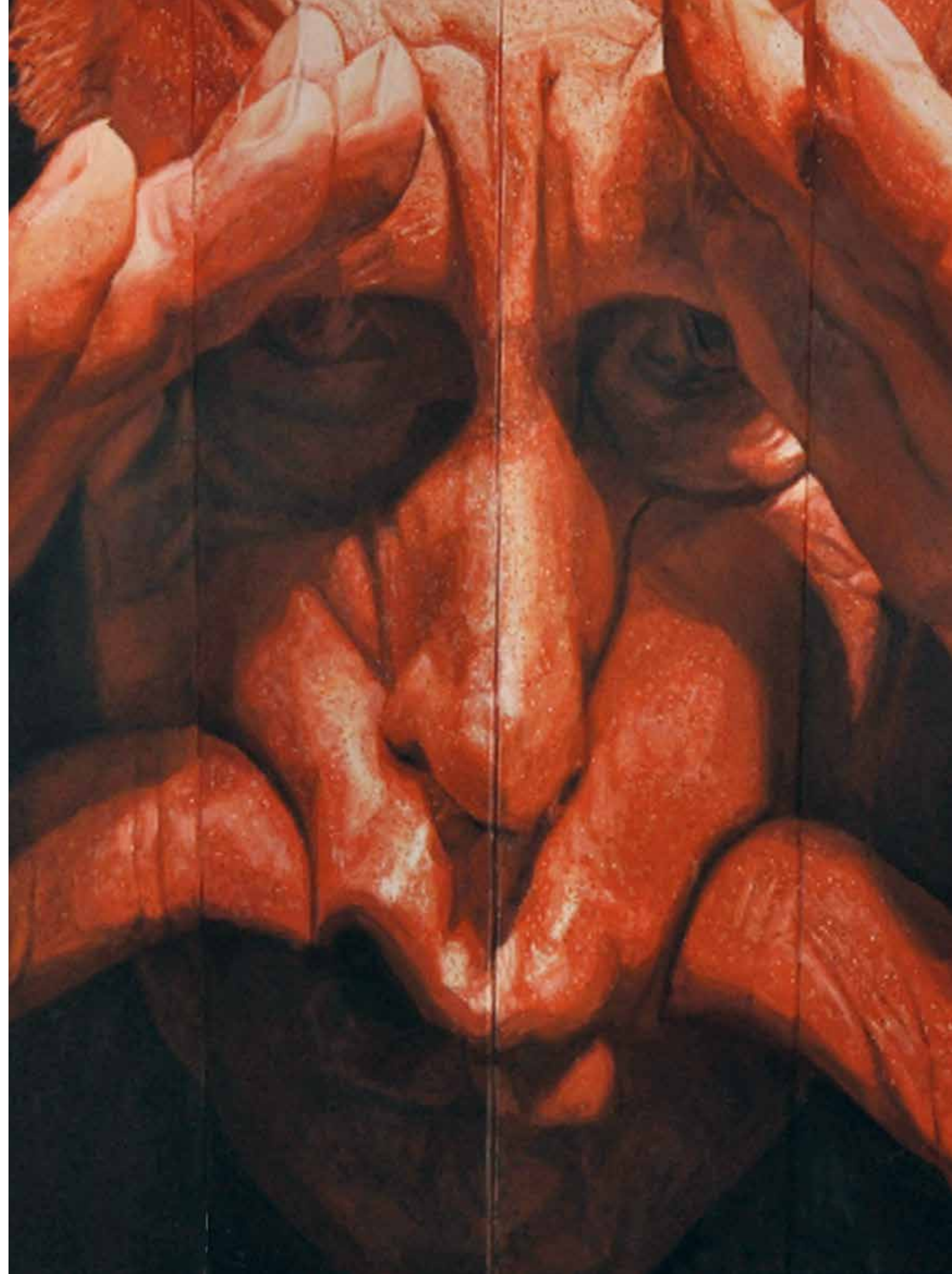

Presja IV, olej, płótno, 200 x 440 cm, 2011
Pressure IV, oil on canvas, 200 x 440 cm, 2011

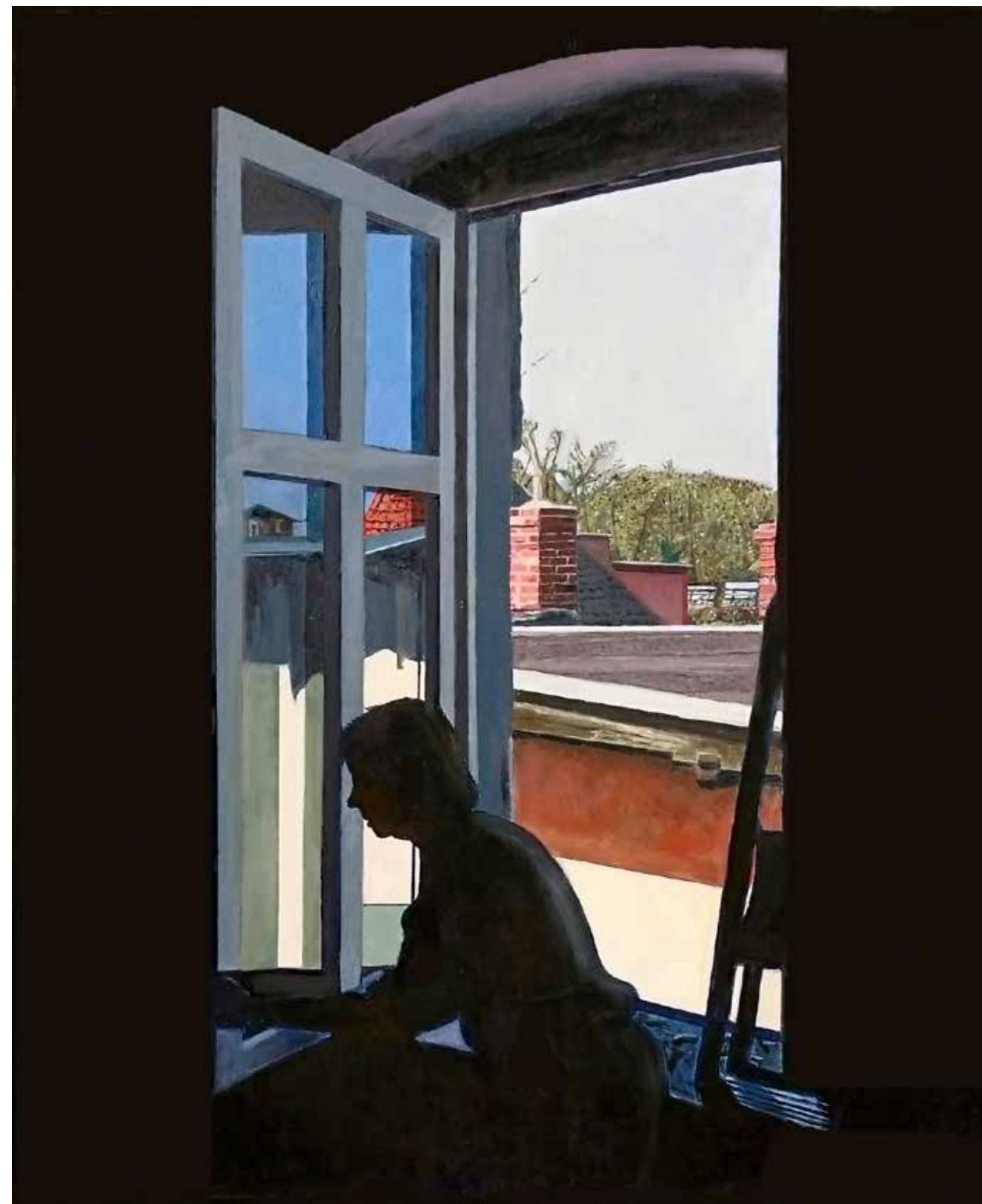
Presja II, olej, płótno, 200 x 320 cm, 2007
Pressure II, oil on canvas, 200 x 320 cm, 2007

Presja III, olej, płótno, 200 x 270 cm, 2011 (fragment)
Pressure III, oil on canvas, 200 x 270 cm, 2011 (fragment)

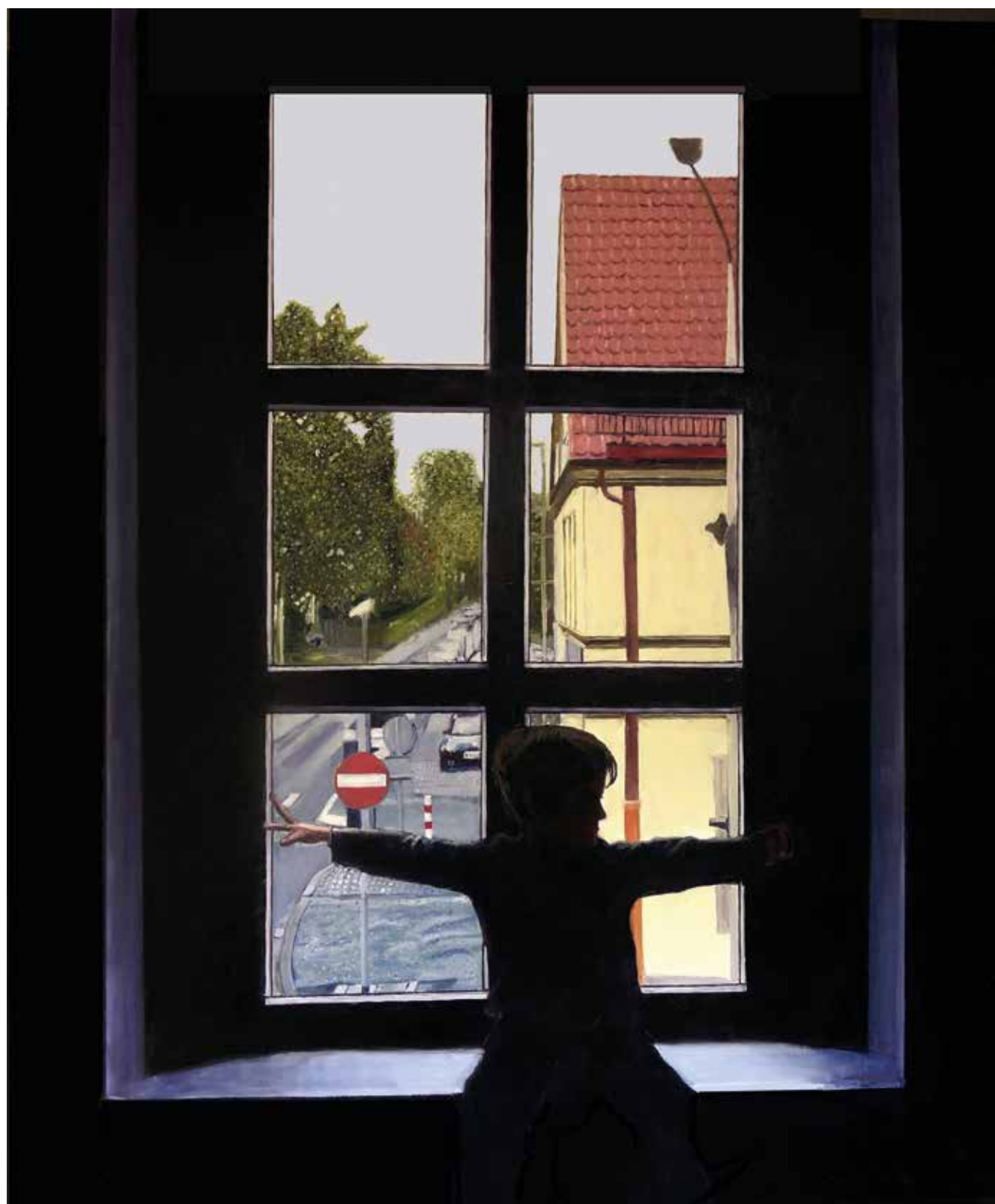

Okno I, olej, płótno, 120 x 100 cm, 2015
Window I, oil on canvas, 120 x 100 cm, 2015

Okno II, olej, płótno, 120 x 100 cm, 2015
Window II, oil on canvas, 120 x 100 cm, 2015

Okno III, olej, płótno, 120 x 100 cm, 2015
Window III, oil on canvas, 120 x 100 cm, 2015

Okno V, olej, płótno, 120 x 100 cm, 2018
Window V, oil on canvas, 120 x 100 cm, 2018

Okno IV, olej, płótno, 120 x 100 cm, 2016
Window IV, oil on canvas, 120 x 100 cm, 2016

Okno VI, olej, płótno, 120 x 100 cm, 2018
Window VI, oil on canvas, 120 x 100 cm, 2018

Przy drzwiach I, olej, płótno, 120 x 100 cm, 2017
At the Door I, oil on canvas, 120 x 100 cm, 2017

Przy drzwiach II, olej, płótno, 120 x 100 cm, 2017
At the Door II, oil on canvas, 120 x 100 cm, 2017

z cyklu *Przy oknie*, olej, płótno, 30 x 30 cm, 2012–2019
from *At the Window* cycle, oil on canvas, 30 x 30 cm, 2012–2019

z cyklu *Przy oknie*, olej, płótno, 30 x 30 cm, 2012–2019
from *At the Window* cycle, oil on canvas, 30 x 30 cm, 2012–2019

z cyklu *Przy oknie*, olej, płótno, 30 x 30 cm, 2012–2019
from *At the Window* cycle, oil on canvas, 30 x 30 cm, 2012–2019

Urodził się w 1946 roku w Poznaniu. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie ukończył dyplomem z Malarstwa w 1971 r. w Pracowni prof. Stefana Gierowskiego. Po ukończeniu studiów wrócił do Poznania. W 2010 r. uzyskał tytuł profesora sztuk plastycznych. Jest działaczem Związku Polskich Artystów Plastyków, profesorem na Wydziale Architektury Politechniki Poznańskiej, animatorem życia artystycznego i kuratorem licznych wystaw. Zorganizował około 50 wystaw indywidualnych swojej twórczości z zakresu malarstwa, brał także udział w wielu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Jego prace znajdują się w muzeach oraz innych zbiorach państwowych i prywatnych, w tym w Kolekcji Sztuki XX i XXI wieku w Muzeum Sztuki w Łodzi.

Born in 1946 in Poznań. Graduated from Warsaw Academy of Fine Arts in 1971; diploma on painting from the Studio of Professor Stefan Gierowski. After graduation returned to Poznań. In 2010 received the title of professor of fine arts. Active in the Association of Polish Artists and Designers, professor at the Faculty of Architecture at Poznań University of Technology, promoter of artistic life and curator of numerous exhibitions. Organized approximately 50 individual exhibitions of his paintings, participated in many group exhibitions at home and abroad. His works can be found in museums, as well as other public and private collections, including the Collection of XX and XXI Century Art in Muzeum Sztuki in Łódź.

Wybrane wystawy indywidualne

- 1969** – Galeria Od Nowa, Poznań
1973 – Galeria TPSP, Warszawa
1975 – Galeria BWA, Poznań
1979 – Galeria ON, Poznań
– Galeria BWA, Lublin
– Galeria MPiK, Gorzów
– Galeria BWA, Radom
1982 – Galeria BWA, Kielce
1985 – Galeria Nowa, Poznań
1987 – Galeria BWA, Poznań
1988 – Galeria Brama, Warszawa
1989 – Galeria BWA, Wałbrzych
– Galeria BWA, Gniezno
1992 – Galeria Krytyków POKAZ, Warszawa
1993 – Galeria U Jezuitów, Poznań
1994 – Galeria Profil, Poznań
1995 – Galeria Miejska Arsenał, Poznań
– Galeria BWA, Bydgoszcz
– Galeria KIERAT, Szczecin
1996 – Galeria DAP – ZPAP, Warszawa
– Państwowa Galeria Sztuki, Łódź
– Państwowa Galeria Sztuki, Płock
– Galeria PRYZMAT, Kraków
– Galeria BWA, Leszno
2001 – Galeria Na Piętrze – ZPAP, Toruń
2002 – Galeria Wieża Ciśnień, Konin
2004 – *Obiekty na osi*, Muzeum Sztuk Użytkowych, Muzeum Narodowe, Góra Przemysła, Poznań
2005 – *Złamane obrazy*, Galeria Miejska Arsenał, Poznań
2006 – *Malarstwo otwarte*, Galeria Miejska BWA, Bydgoszcz
2008 – *Panoramy* (w ramach 10. Festiwalu Młodej Sztuki *IAbiRynT*), Muzeum Ziemi Kłodzkiej, Kłodzko
2009 – *Malarstwo i przestrzeń*, Galeria BWA, Miejski Ośrodek Sztuki, Gorzów Wielkopolski
– *Presje – migracje form*, Galeria Sztuki Współczesnej Profil, Centrum Kultury ZAMEK, Poznań
2015 – *Przy oknie*, Galeria Miejska w Mosinie, Mosina
2017 – *Malarstwo* (w ramach XXV Małego Festiwalu *Form Artystycznych*), Nowosądecka Mała Galeria, Nowy Sącz
– *Przy oknie*, Galeria R+, Akademia Sztuki w Szczecinie, Szczecin
2018 – *Dwie opcje*, Galeria U Jezuitów, Poznań
2019 – *Obiekty i obrazy*, Galeria MBWA, Leszno

Udział w wybranych wystawach zbiorowych

- 1972** – *Debiut absolwentów ASP w Warszawie*, TPSP, Warszawa
1974 – *Plastyka Poznańska*, BWA, Sopot
– *Nowa Generacja*, Muzeum Narodowe, Wrocław
1975 – *Panorama XXX-lecia*, Zachęta, Warszawa
1976 – *Wystawa Sztuki Młodych*, BWA, Sopot
– *Festiwal Sztuk Pięknych*, Zachęta, Warszawa

- 1978** – *Postawy Twórcze Środowiska Poznańskiego*, BWA, Wrocław
– *Wystawa Plastyki Poznańskiej z okazji 50-lecia MTP*, BWA, Poznań
– *Festiwal Malarstwa Współczesnego*, BWA, Szczecin
– *Wystawa pokonkursowa V Konkursu im. J. Spychalskiego*, BWA, Poznań
– *Festiwal Sztuk Pięknych*, Zachęta, Warszawa
– *Inspiracje fotograficzne*, SBWA Galeria MDM, Warszawa
– *Realizm symbolizujący*, Galeria Krytyków POKAZ, Warszawa
– *Sztuka faktu*, BWA, Bydgoszcz
1979 – *Fot-Art*, Galeria Foto Medium Art, Wrocław
– *Logika i zmysły*, BWA, Sopot
1980 – *W poszukiwaniu tożsamości – autoportrety*, Kalambur, Wrocław
– *Festiwal Malarstwa Współczesnego*, Zamek Książąt Pomorskich, Szczecin
1981 – *Postawy twórcze środowiska poznańskiego*, BWA, Wrocław
– *Wystawa pokonkursowa VI Konkursu im. J. Spychalskiego*, BWA, Poznań
1982 – *Wystawa pokonkursowa VIII Konkursu im. J. Spychalskiego*, BWA, Poznań
1984 – *III Triennale Portretu Współczesnego*, BWA, Radom
1986 – *Artyści Poznania 1945-1985*, BWA, Poznań, Muzeum Narodowe, Poznań
1987 – *Wystawa Stowarzyszenia „Świat” pt. Studium Czerwieni*, Galeria Brama, Warszawa
1988 – *Wystawa Stowarzyszenia „Świat” pt. III Etap*, DAP, Warszawa
– *Wczoraj i dziś*, BWA, Sopot
1991 – *ZPAP – TRWANIE i OBECNOŚĆ*, BWA, Poznań
1992 – *Spotkanie*, BWA, Poznań
1993 – *My dzisiaj*, BWA, Poznań, Łódź; DAP, Warszawa
– *Impreza*, DAP, Warszawa
1994 – *44 artystów wobec Matejki*, Muzeum Narodowe, Kraków
1996 – *XVI Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego*, Zamek Książąt Pomorskich, Szczecin
1997 – *I Poznański Festiwal Sztuki*, Centrum Kultury ZAMEK, Poznań
– *Triennale Autoportretu*, Radom
1999 – *Wystawa Poplenerowa Osieki 1998*
– *Wystawa A. M. Łubowski, Wojciech Müller, B. Wegner*, DAP, ZPAP, Warszawa
– *21 artystów na XXI wiek*, Poznańska Galeria Nowa
2003 – *I Biennale Środowisko Sztuki*, 18 artystów, Galeria U Jezuitów, Poznań
2004 – *Art Poznań 2004*, Stary Browar, Poznań
2005 – *Art Poznań 2005*, Stary Browar, Poznań
– *Wartości Poznania*, Galeria Szyperska ZPAP, Poznań
– *Sztuka Polska XX i XXI wieku – FIGURACJA*, Galeria Sztuki Współczesnej, Opole
2006 – *Samoświadomy obraz*, Ostrowskie Centrum Kultury, Ostrów Wielkopolski
– *VI Triennale Sztuki Sacrum Sztuka wobec zła*, Galeria Miejska, Częstochowa

- 2007** – *Sztuka wobec zła*, Płocka Galeria Sztuki, Płock
– *Obraz życia. Malarstwo polskie od 1946 roku do dzisiaj*, Muzeum Początków Państwa Polskiego, Gniezno
- 2009** – *Sztuka niezależna 25 lat później*, Galeria U Jezuitów, Poznań
– *Geometria i metafora*, Galeria Pryzmat, Kraków
- 2010** – *Mentalni wędrowcy*, Galeria U Jezuitów, Poznań
- 2011** – *20 lat Galerii Profil*, Galeria Sztuki Współczesnej Profil, Centrum Kultury ZAMEK, Poznań
– *Nowe tendencje w malarstwie polskim*, Galeria Miejska BWA, Bydgoszcz
– *100 lat ZPAP*, Galeria Sztuki Współczesnej Profil, Centrum Kultury ZAMEK, Poznań
– *Świadome zgody*, Galeria BWA Arsenał, Białystok
- 2012** – *Sztuka niezależna 27 lat później*, DAP, ZPAP, Warszawa
– *X22*, Galeria U Jezuitów, Poznań
- 2013** – *Kryzys i Forma. Sztuka niepokorna 1980 – 2012*, DAP, Warszawa
- 2015** – *25/25* – jubileuszowa wystawa Galerii Sztuki Współczesnej Profil, CK Zamek, Poznań
- 2016** – *25. Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego*, Zamek Książąt Pomorskich, Szczecin
- 2017** – *Szarość*, Wydział Fizyki UAM, Morasko, Poznań
- 2018** – VIII Biennale Sztuki – *85 Kontynuacja Poznań 2018*, CK Zamek, Poznań
- 2019** – *Statek Robinsona* – Międzynarodowa Wystawa Sztuki Przedstawiającej, Muzeum Architektury, Wrocław, Organizator Galeria Miejska, Wrocław
– VIII Międzynarodowy Przegląd Sztuki – *Alternatywy*, Galeria 33, Ostrów Wielkopolski

Po wprowadzeniu stanu wojennego wielokrotny udział w nieoficjalnych wystawach, w tym w 1984, 1985, 1986 roku w pracowni Jana Rylkego na Ursynowie w Warszawie.

Udział w wybranych wystawach zagranicznych

Austria, Bułgaria, Czechosłowacja, Gruzja, Japonia, Kanada, Kuba, Kuwejt, Niemcy, Norwegia, Słowacja, Węgry, Wielka Brytania, Włochy, ZSRR

- 1988** – *Polskie malarstwo po 1945 ze zbiorów Muzeum Okręgowego w Bydgoszczy*, Villa Merkel, Galerie der Stadt Esslingen; Kunsthalle – Wilhelmshaven (Niemcy)
- 1995** – *Prezentacje*, Galeria Medium, Bratysława (Słowacja)
- 1999** – *POLSKA BILDER* – Andrzej Maciej Łubowski, Wojciech Müller, Waldemar Masztalerz, Galeria Tegnerforbundet, Oslo, (Norwegia)
- 2006** – *Warszawa w Berlinie*, Kommunale Galerie, Berlin (Niemcy)
– *Warszawa w Sofii*, Galeria Związku Artystów Bułgarskich, Sofia (Bułgaria)
- 2008** – *Wizje – Media – Metafora*, Triangle Gallery, Calgary (Kanada)
- 2009** – *Ikony zwycięstwa*, Humboldt Umspannwerk, Berlin (Niemcy)
– Wystawa artystów z Poznania, Galeria Związku Malarzy Białoruskich Obwodu Brzeskiego, Brześć

- 2012** – *Art – Pozy IV* – polsko-japońska wystawa sztuki współczesnej, Galeria Caso, Osaka (Japonia)
- 2013** – *Art – Pozy V* – polsko-japońska wystawa sztuki współczesnej, Galeria Caso, Osaka (Japonia)
- 2015** – *Różni ale bliscy*, Galeria Alphacentauri, Parma (Włochy)
– Massimo Lagoteria, Andrzej Maciej Łubowski, Alessio Bogani, Andrea Saltini – Maura Ferrari Studio, Parma (Włochy)
- 2016** – *Chiaroscuro*, Państwowe Muzeum Literatury, Tbilisi (Gruzja)
- 2017** – *Midosuji Art 2017* – 9 prac malarskich, Osaka (Japonia)
– *Tomio Matsuda and Friends*, Nika Gallery, Osaka (Japonia)
- 2018** – *Horyzont transgraniczny*, Galeria Pommernhus, Greifswald (Niemcy)
– *Festiwal PolenmARKT 2018*, Galeria Pommernhus, Greifswald (Niemcy)
- 2019** – *A–21 International Art Exhibition in Japan*, Nika Gallery, Osaka (Japonia)

Nagrody i wyróżnienia

- 1972** – Nagroda na *XI Debiucie Absolwentów ASP w Warszawie*, TPSP, Warszawa
- 1976** – Wyróżnienie na *XI Ogólnopolskiej Wystawie Sztuki Młodych*, BWA, Sopot
- 1977** – II Nagroda oraz Nagroda Muzeum Narodowego w Poznaniu w V Konkursie im. J. Spychalskiego
- 1978** – Nagroda Prezydenta Miasta Poznania z okazji *Wystawy Plastyki Poznańskiej w 50-lecie MTP*
- 1980** – Wyróżnienie w VI Ogólnopolskim Konkursie im. J. Spychalskiego w Poznaniu
– Nagroda na Wystawie im. W. Cwenarskiego we Wrocławiu
- 1981** – Nagroda Specjalna Jury w VIII Ogólnopolskim Konkursie im. J. Spychalskiego w Poznaniu
- 1997** – Wyróżnienie Honorowe – Triennale Autoportretu w Radomiu
- 2005** – Nagroda Marszałka Województwa Wielkopolskiego w dziedzinie twórczości artystycznej

Odznaczenia

- 1993 – Złota Odznaka ZPAP
2010 – Brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”

Autorskie prace w zbiorach:

- Muzeum Sztuki w Łodzi – w Kolekcji sztuki XX i XXI wieku
- Muzeum Narodowego w Poznaniu
- Muzeum Narodowego w Szczecinie
- Muzeum Narodowego w Gdańsku (Oddział Sztuki Nowoczesnej w Pałacu Opatów Oliwskich)
- Muzeum Okręgowego w Bydgoszczy
- Zachęty Narodowej Galerii Sztuki w Warszawie
- Muzeum Okręgowego w Tarnowie
- Muzeum im. A. Puszkina w Moskwie
- Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu
- BWA w Poznaniu, Lublinie, Warszawie, Białymstoku oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

kurator programowy / chief curator

Apoloniusz Węglowski

WYSTAWA / EXHIBITION

ANDRZEJ MACIEJ ŁUBOWSKI. *Obiekty i obrazy / Objects and Pictures*

28.02 – 25.03.2020

projekt ekspozycji / display design

Andrzej Maciej Łubowski, Apoloniusz Węglowski

KATALOG / CATALOGUE

tekst / text

Hanna Kostołowska

tłumaczenie na język angielski / translation into English

Katarzyna Zając

projekt graficzny katalogu / graphic design of the catalogue

Wojciech Bedyński (MIK)

zdjęcia / photos

Andrzej Maciej Łubowski, Krzysztof Ślachciak

redakcja i korekta / editing and proofreading

Jolanta Bedyńska, Anna Kowalska (MIK))

druk i oprawa / printing and binding

Drukarnia DSS

nakład / copies

200

© Galeria Test, Mazowiecki Instytut Kultury, Warszawa 2020

ISBN 978-83-63427-48-1

wydawca / publisher

MAZOWIECKI
INSTYTUT
KULTURY

JEDNOSTKA
ORGANIZACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
MAZOWIECKIEGO

Mazowsze.
serce Polski

Przy drzwiach III, olej, płótno, 120 x 100 cm, 2018
At the Door III, oil on canvas, 120 x 100 cm, 2018